

ΤΟ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ.  
(Le manteau Impérial.)

Ἦ: πέ'ει ἐργασίη τέρψις· καὶ μόννα μέμηλε  
ληΐξασθ' ἄ Ζεὺς σῖθριος ἀβρά χέει,  
Ἦ φυγάδες πρὸς Ἀπελλαίου, ὦ κλέπτιδες ὀδμηῆς  
ἀνθεμίων, ἵνα περ στάγμα βροτατοῖν ἔη,  
Ἄγναι ἐρπύλλυγες, θαλερῆ αἶ ἤϊτε νόμῳ  
φοῖται' εἰς βήσας, λεῖρια μείλιχ' ἴδεν,  
Ἦοῦ; θυγατέρες καλύκων τε ζουθαὶ ἀδελφαί,  
σοῦσθ' ἔν νῦν ἐκ τοῦτου φάρσος ὠκυπέταίς.  
Μισοπόλει δέ, σαφί, κρατερῶς μάρνασθε φονίῃ,  
κρήγυρι, αἰδοῖται, τάχαθόν ἦσι φίλον·  
Ἄμωί σίνιν δ' ὄρχεσθε, βροδοπτέρυγες, φλογότοιοι,  
ἔβπατε δ' ὄς· «Ἦμῖν σοὶ τε τί κοινόν ἐνι;  
Ἦμῶν δὲ μελισσάων ἔστηκεν ὁ σίμβλος  
πρὸ κλειτίου παρ' ἧ ἡμερῆς ὄσχον ἔχει·  
Ἦμῶν δ' Ἠλέκτωρ ὁπόταν πέκη, ἱπτάμεθ' αἶψα  
πάν ἐπὶ χάσμα βόδου, χεῖλεα καὶ σά, Πλάτων·  
Κοπρογόνους ἄρα κόπρος ἔχοι· Σύνυ δὲθι· Νέρωνος  
ἄντρα καὶ ἐξώστην τοῦ ἐνάτου Καρόλου.  
Σαρκοδάκτις μὲν ὅτιαι μῦθαι ἐξ ἀλουργίδα τὴν σὴν  
γράφον ἐκῶν· Θεμιτὸν γράφαι Ἰμηττίδας οὐ.  
Δάκνυται μὲν βδελυρῶν, προδότην δὲ τυφλώσατε  
[πᾶσαν,  
δαῖλόν δ' ἰνορέη δῆμον ἐλεγγετ' ἄδην·  
Τυτθαὶ οἱ χαλεπὴν ἐμμάξαι' Ἐρινύες ὀργήν·  
ὄν δὲ τρέουσ' ἄνδρες, πτηνὸν ἄκικυ, μέτει.

—0—

Ἐκ τῶν τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἁσμάτων  
ΛΙ ΠΟΙΝΑΙ  
(B. B. ζ'. ἡμ. ιε'. il est des jours objects.)

Φλαύραις ποθ' ὄραις, φρίνεθ' ἦσων οὐσ' ἄγαν  
τρυφῆς πανκίσχρου πόλις, ὅσον τ' εὐπραξία  
συσιτῆ σέβουσα κοῦδὲν ἄλλο. Τότε δ' ὕπνῳ  
δαμῆς ὁ δῆμος οἰστυροῖς ὀνειράσι  
πέποιθεν, ἀνδρῶν δ' οἴχεθ' ὡς ἐκ σφογγίου  
ἀρετῆ βέουσα. Τότε δὲ μωρίαν ἅπας  
κάκην τε τὴν ἀρχούσαν ἀνεσίως κινεῖ,  
ἀνέμοις πεφυκῶς ὡσπερ εἰκαθεῖν δόνταί,  
μέλει δ' ἀθύρειν πᾶσι χέσσιζν, τὰ δὲ  
τοῦ νοῦ τέθηκα· πᾶς τις ἐμπίνει φαγῶν,  
ἄδει, χορσῆς, κάπῃ δυσκλεῖζ κομᾶ.  
Ἦ μὲν εὐτυχήσας προσελεῖ διακόνους  
μιαροῖς ἀλάστωρ, ἐν δὲ κάλπιδι σποδῶς  
προγόνων πέφρυκεν ἔργματ' οὐκ ἀνασχετά.  
Σκάστει δ' ὑπ' οἴνου, νοσθὸς ἄψις· τὸν τε νοῦν  
ξενιός τ' ὀνειδὲι πᾶς. Ἐσάλλπιζεν δ' αἶφνω·  
«Δῆμος κρατεῖται νῦν πόλις τ' ἐλευθέραι·  
Εὐθὺς δ' ἐκείνης διάτορον κλαγγῆς μέλυσ·  
ὀρθὸν λεῶν ἴστησι, τοῦς χθῆς ὡσπεροῦν  
μεθύσους ἀνίσχον ἡλίου φάος πτοστ. \*)

\*) ΣΗΜ. «ΠΑΡΘΕΝΩΝΟΣ.» Τὰ ἀνωτέρω δύο ποιήματα ἐγράφησαν διὰ τὸν «Παρθενῶνα» ὑπὸ Γάλλου σοφοῦ πολλὰ περὶ νεοελληνικῆς φιλολογίας γράψαντος, καὶ περὶ τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ φιλολογίαν ἐντριβεστάτου.

## ΣΠΟΥΔΑΙΟΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑ.

Ἐν σ. 877 στ. 6. στ. 39 ἀντὶ Ἑλλήνων γρ. ἀγγεῖων.

## ΓΡΙΦΟΣ

1



## ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ Τῷ Γ' ΦΥΛΛΑΔΙῳ ΓΡΙΦΟΥ

Ἡ Ῥωσία σκέπτεται ὑπὲρ τῶν συμφερόντων της ἐν τῇ Ἀνατολῇ.

(Ἦρωσ—ΙΑ σκέπτεται—ὑπὲρ ΤΟΝ, σὺν (+) φέρον ΤΟΝ.—Τ.—ῦς ἐν τῇ Ἀνατολῇ.)

Τὸν γρίφον τοῦτον ἔλυσε ὁ κ. Θεοχάρης Ἡλιόπουλος.